

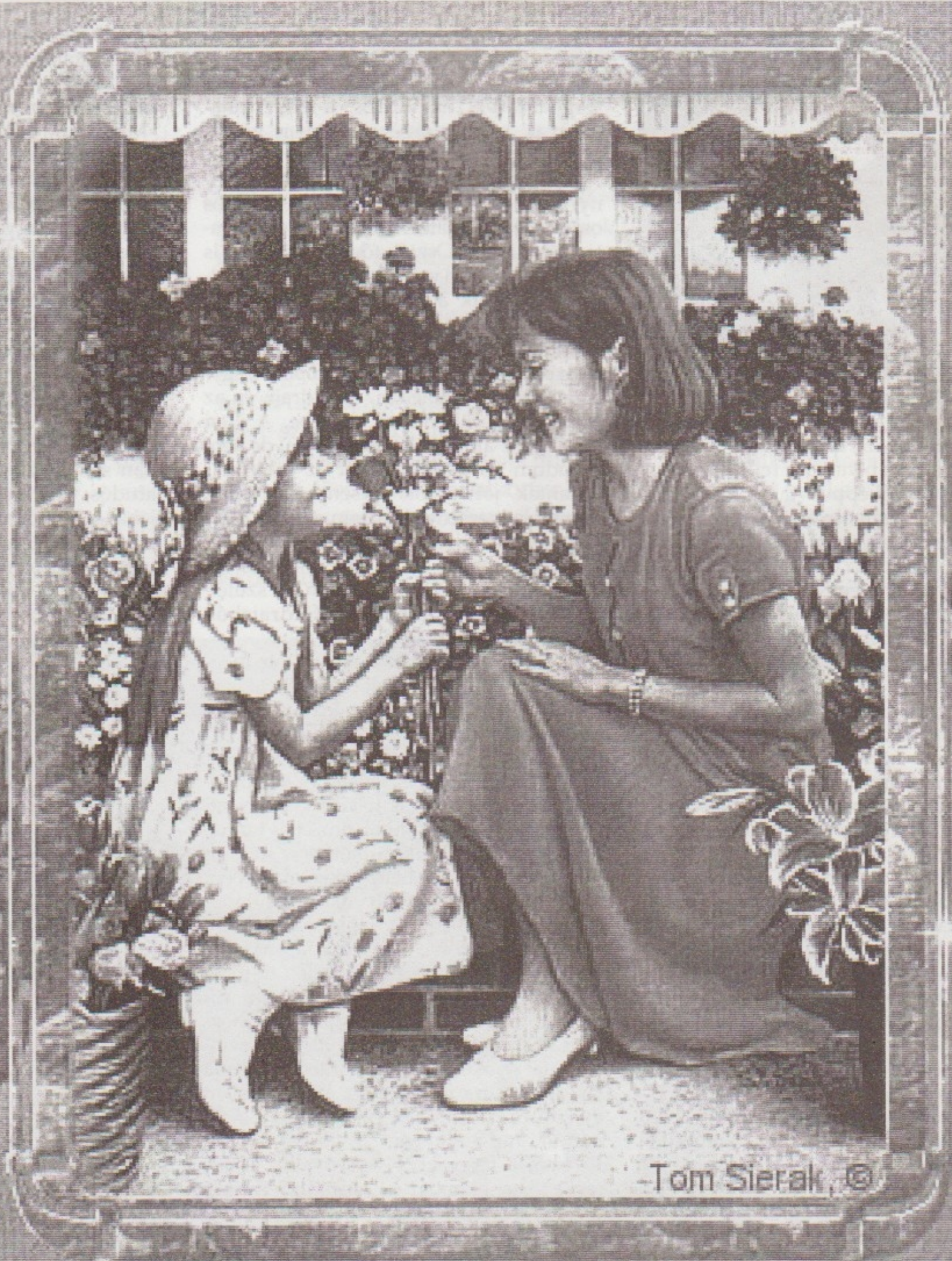
Suli-buli

XI. évfolyam 1. szám A JUTAI NAGY ISTVÁN ÁLTALÁNOS ISKOLA ÉS ÓVODA LAPJA 2006. május

Donászy Magda:
Édesanyjának

Te vagy a nap
fenn az égen.
Én kis virág
meseréten.
Ha nem lenne
nap az égen,
nem nyílna ki
a virág.
Virág nélkül
de szomorú
lenne ez a
nagyvilág.

-Tom Sierak, ©

Tartalom

Innen indultam: Tarján Tamás – Búcsúzik a 4. osztály – Farsang – Mi történt az oviban – Színházban voltunk –
Színjátzó találkozók Somogygesztiben és Nagyatádon – Megemlékezés március 15-éről –
Húsvét – Anyák napja – Így írunk mi – Turmix

Innen indultam...

("À la recherche du tempus verdu...")

Amellett, hogy nagy megtiszteltetés számomra, hogy az iskolaújság eme rovatában „publikálhatok”, igen különös érzéseket is szül bennem a felkérés. Hogy miért is? Legfőképpen talán az életkorom miatt: tizennyolc éves, leendő érettségiző vagyok, és azt hiszem, most jött el a pillanat, amikor az eltöltött tizenkét évet (köztük a jutai négy évet is) újra és újra értékelem. Mi vagyok, mi voltam igazán, mi lehetek, és az elvégzett munka mennyit is ér? Tipikus sorskérdések. És így, ebben a „helyzetben” kaptam lehetőséget arra, hogy megmutassam magam: éppen abban a rovatban, melyben régen szerepelni akartam... ilyenkor veszi észre az ember, hogy elszálltak az évek!

De a nagy nosztalgizálásban, elég neveletlen módon még bemutatkozni is szinte elfelejtettem: Tarján Tamás vagyok, jelenleg a Táncsics Mihály Gimnázium tanulója, optimista érettségiző és felvételiző. Hosszú ideig „Tomika” néven ismert az egész falu, és talán sokan ma is így hívják, még a fiatalabbak is. Ezt a nevet az iskolában szereztem, mint az 1994-95-ös első osztály legfiatalabb, legalacsonyabb és legvéznaabb tanuló(cská)ja. Emlékszem, ez utóbbi miatt majdnem halasztanom kellett egy évet, de aztán az orvostudomány és az oktatás látgyszívi képviselői jóvoltából mégis elindulhattam egy tizenkét évig tartó hosszú úton.

Eppen itt, Jutában kezdtem meg, első és negyedik évben Olgi néni vezetése (sok szempontból ezt „parancsnokságnak” éreztük) alatt, és a két középső évben Ági néni osztályában. Hosszú évek voltak ezek, de jó értelemben: nem tudom, mennyi szerepe volt ebben annak, hogy falusi iskolába jártam, de nem éreztem a XX.-XXI. század rohanását. A napok nyugodt mederben folytak, a szokásos órákkal, az ebéddel, a délutáni focival, és hínázással. E napok során Ági néni, Olgi

néni, Szeverina néni jóvoltából okosodtunk, Attila bácsi tevékeny közreműködésével erősödöttünk (mondabeli templomkörök), és ha kijött a jó idő, akkor mehettünk Fonyódligetre, ahol várt a Balaton, a sok faház, ahol kisgyerekként abszolút szabadnak érezhettük magunkat pár napig.

Az élmények legalább annyit érnek számomra, mint az a barna füzet, melyben négy év munkája tükröződött, és a határozat: „Ötödik osztályba léphet”.

És akkor hirtelen eltűntem én is: felzippantott a „nagyváros” a maga rohanásával, modernségével és nem védett már meg semmi: én is más lettem.

1998 forró nyarán beiratkoztam a Zrínyi Ilona Általános Iskola német szakos osztályába, itt töltöttem el újabb csodálatos négy évet. Osztályfőnökömmel itt is nagy szerencsém volt, mert Anci néni mintegy „második anyánkként” vezetgetett minket. Talán neki is köszönhető, hogy kezdtem kicsit kinőni a szétszórt, minden iránt érdeklődő kisgyerek szerepéből: egyre jobban a történelem, a földrajz és az irodalom került nálam előtérbe. A jutai „csillagász-álmokat” felcseréltem, de nem is tudom mire, mert ekkor az évek már rohantak, jött a sok verseny, szereplés. Rengeteg versenyre jártam ekkor, ahol legnagyobb sikerem történelemből született: egy megyei 1., és egy országos 19. helyezést értem el 8. osztályban, de születek megyei eredményeim földrajzból, matekból és magyarból is.

Másodszorra már könnyebb volt megszokni egy új épületet, új embereket, az új viszonyokat, az új követelményeket, a Táncsics Mihály Gimnáziumot. A Zrínyi elvégzése után ide adtam be jelentkezésemet, történelem szakra, és kalandos körülmények között duplán is felvettek. Ez mintegy „megpecsételte” a sorsom, én is humános lettem, ami elkerülhetetlen módon magával hozta a reáltárgyakkal szembeni analfabetizmusomat (ilyenkor gondolok arra, hogy Jutában még csillagász akartam lenni!) sok ex-töris, magyaros számára ismerős sors lehet ez. De a humán tárgyak iránt még fokozottabban érdeklődtem, főleg a történelem és a földrajz került hozzám közel (Kovács Mónika, illetve a szintén jutai gyökerekkel bíró Szabó Gabriella tanárnő, földrajzból pedig a már korábban világhírré szert tevő Herzsényák László tanár úr, művésznevén „Zsenya” révén). Ezekből a tárgyakból versenyekre is jártam, történelemből a „Ránkin” (Ránki György Történelemverseny) regionális 3., a Lóczy Lajos Földrajzversenyen országos 13. helyezést értem el. Bár mindig is szerettem nyelvet tanulni, aktívan (otthon erre cinikusan mosolyognak) ebbe is a Táncsicsban kezdtem bele: még 9. elején német alapfokú, majd 10. végén angol középfokú nyelvizsgát szereztem; beiratkozásomkor felvettem a japán nyelvet, ebből jelenleg érettségire készülök, és komoly terveim is vannak a japánnal kapcsolatban a jövőben is.

Mondhatni, hogy központi szerepet játszik a továbbtanulási terveimben: első helyen az ELTE Bölcsészkarán éppen a keleti nyelvek és kultúrák szakot jelöltem meg (Bologna óta már így hívják): úgy érzem, hogy a „diploma-dagály” ellenére a japán szakon még szerezhetek olyan végzettséget, mely munkát és megélhetést tud majd nyújtani: akár tolmácsként, akár műfordítóként, akár egy japán cég alkalmazottjaként, vagy tanárként. Emellett a pécsi és pesti történelem-szakokat, illetve a Janus Pannonius Tudományegyetem politológia szakát jelöltem meg.

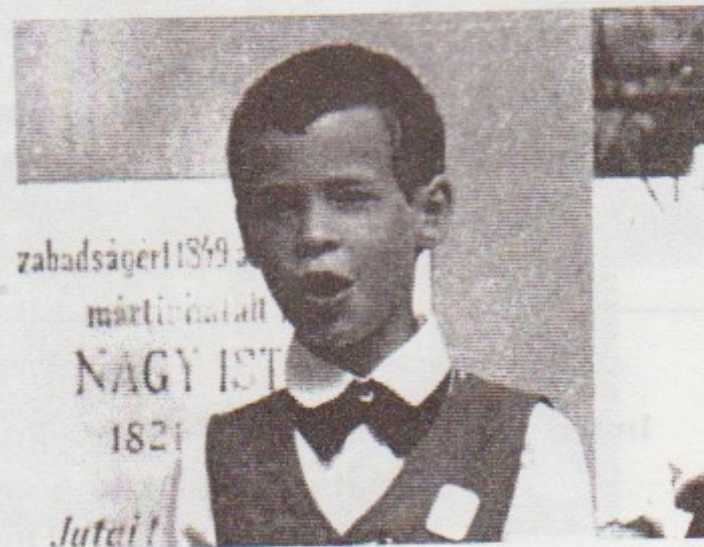
Meglátjuk, hová is vet a sors, eztán már nem 4, hanem 5 évre. Az egyetem elvégzése utáni időkre vannak még kalandos terveim: szeretnék maradandót alkotni a politikában vagy az irodalomban, esetleg mindkettőben, de mindenképp olyan jövőt szeretnék, ahol a munkám élni hagy. Mert a magánszféra, a család legalább olyan fontos, mint a hatalom, a pénz, vagy a karrier -és ezeknél még sokkal, de sokkal fontosabb!

Ki tudja, amikor magamról, az elmúlt éveimről, a céljaimról írtam, vagy ahogy már korábban megismertettem magam, talán sokak szeme előtt egy leendő szobatudós, vagy múzeumi őskövület lebeg. Néha a hétköznapiakban is találkozom ezzel az előítélettel. Pedig nem érzem magam sem könyvmolynak, sem otthonülőnek. Én is szeretek sportolni, focizni, kerékpározni, vagy szimplán mozogni; engem is vonz a társasági élet, a szórakozás, a buli. Igaz, sosem voltam „nagyemő”, egyik iskolában sem, kicsit magamnak való, viszonylag csendesebb ember -talán azért is kezdtem el írogatni, vonz a költészet; nagy álmom, hogy egyszer majd kiadhatom a verseimet.

Igyekeztem nem különnc lenni, hanem egyéniséggé válni: mert az emberek nem feketék, nem fehérek, de az sem jó, ha szürkék; az a jó, ha minél színesebbek, minél sokoldalúbbak: Ezt azhiszem, a Jutában eltöltött négy év tanította meg nekem, és mintegy számadásként, tizenkét év után ezt magam is meg tudom fogalmazni.

Summa summarum: Innen indultam és átgondolva az elmúlt időt, ide jutottam vissza. Köszönöm, hogy ide juthattam, és azt is, hogy ezen az úton elindulhattam!

Tarján Tamás

Búcsúzik a 4. osztály

Ez a négy év jó volt, de volt benne azért rossz is.

Mikor első osztályos voltam nagyon szerettem az iskolát, jól kijöttem a többiekkel. Mikor másodikos lettem, már kevésbé szerettem. Harmadikban új tanárunk lett, ami először furcsa volt, de félév után már megszoktuk.

Várom a kaposvári iskolát, de erre az iskolára is vissza fogok emlékezni.

Béres Barna

Jó volt ez a négy év! Az első osztály furcsa volt nagyon, de a sok jó feladat miatt hamar beleszoktam az iskolába. A második kicsit nehezebb volt, de azért mégis jó. Szerettem ezt az évet, mert egyre csak nőttünk. A végén annyira megnőttünk, hogy harmadikosok lettünk. Ezen az őszön kirándultunk a Balatonhoz, jártunk a nagyvázsonyi várban. A hosszú lépcső tetszett legjobban. Most negyedikes vagyok. Ez az év is jó, mert mi vagyunk a legnagyobbak.

Csima Ádám

Nagyon sok szép élményem van a négy hosszú tanévről. Mikor duatlonon

küzdöttünk vagy a templomkörben. Amikor elmentünk szerepelni. Tesin és sportszakkörön jókat játszottunk, a szünetekben is sokat nevettünk. Télen jókat hógolyóztunk, melegben futkostunk az udvaron.

Az első osztályban Kati néni tanított, másodikban is, harmadikban jött Lilla néni.

Sohanem fogom elfelejteni ezt a négy évet.

Funcs Tamás

Nagy szomorúsággal kell elbúcsúznom az iskolánktól.

Nagyon jó volt ebbe az iskolába járni, mert sok barátom lett. Jó volt a sok nyaralás, ahol mindig ki kellett okoskodnunk valamit a játékban vagy a versenyben. Fonyódligetet választotta táborhelyül Attila bácsi, aki tudja mi kell a gyerekeknek. Az is szép emlék, mikor Lilla néni lehetett mosolyogni, mert szédült a Gömbkilátóban. Ági néni rajztanárunk volt, akivel minden rajzórán csodálatosakat alkottunk.

Ez a négy év gyönyörűen telt, jövőre mindig belátogatok majd az én régi jó iskolámba.

Horváth Júlia

Most negyedikes vagyok. Nem szeretek visszaemlékezni az első osztályra. Első nap nem akartam itt maradni, de aztán egyre jobb volt idejönni. Már akkor is a matek és a tesi volt a kedvencem. Azóta eltelt három év, már szívesebben jövök, de mindig örülök az év végének.

Porcsa Lőrinc

Nagyon rosszul esik nekem, hogy a jó öreg iskolától el kell búcsúznom. Fájdalmas a szívem, hogy szeretett tanárainktól el kell szakadnunk.

A négy év vidáman és egyben szomorú élménnyel telt.

Első osztályban sok nagyszerű élményem volt. Megismerkedtem osztálytársaimmal, megszereztem életem első piros pontját.

Második osztály kicsit szomorú volt, mert el kellett válnunk szeretett tanárunktól.

Harmadikban már Lilla néni vett szárnyai alá minket.

Mindig szeretettel fogok visszaemlékezni az iskolámra.

Stadler Márk

Jelmezes felvonulás

Farsang a napköziben

Egyik februári délután az egész iskola átment a kultúrházba. A jelmezeit is hozta mindenki, mivel farsangi délutánt rendeztünk.

A mi osztályunkból csak egy gyerek volt, aki nem öltözött be. Én focistának öltöztem az Ádámmal együtt. Funcs Tamás autóversenyző volt. Legjobban Porcsa Lóci jelmeze tetszett, aki festőruhát öltött magára. Lilla néni is beöltözött, ő tájfutó volt, az ő ruhája is tetszett nekem.

A farsangunkon versenyek is voltak, ezeken nagyon jól éreztem magam. Sok ropogtatnivalót ettünk és finom üdítőket ittunk.

Otthon anya kérdezősködött, én pedig elmeséltem milyen jól éreztem magam.

Béres Barna 4. osztály

Jelmezes farsang

Az egyik délután érkezett a farsang ideje. Én indiánlány ruhában mulattam.

Sok érdekes és vicces jelmez volt. Lilla néni tájfutónak öltözött. Szegény eltévedt, de végül visszatalált. Lili néni különleges és vicces ruhában érkezett. Gésa volt, aki csoszogott és kezét összehajlítva meghajolt. Nagyon sok finom ételt és üdítőt tettek ki az asztalra. Rengeteget ettünk, ittunk. Volt csapatverseny és egyéni verseny is. Az ivó-, fánkevő-, csokievő-vetélkedés nekem nem volt szerencsés.

Se nem jól, se nem rosszul, úgy közepesen éreztem magam. Otthon röviden elmeséltem milyen volt a farsangi délután.

Horváth Júlia 4. osztály

A farsang

Reggel nagyon izgultam és mondtam apának, hogy rohanok az iskolába, mert ma van a nagy nap, farsang.

Amikor leértem a suliba, minden más módon volt. Öt perc múlva becsengettek. A délelőtt nem tűnt olyan

hosszúnak, mint máskor. Gyorsan eltelt. Délben mentünk ebédelni, utána átmentünk a jelmezünkért. Az ebédelőben átöltöztünk.

Végre elkezdődött a farsang. Bevo-nultak a jelmezesek és tettek néhány kört. Sok szép jelmezt láttam. Persze mindenki kapott csokit és cukrot, majd elkezdődött a játék. Voltak sorverse-nyek is.

Aztán hazamentünk és elmeséltem, milyen jó napom volt.

Barna Dénes 3. osztály

Jelmezben

Szerdán volt a farsang, ebéd után kezdődött.

Lili néni kiosztotta a sorszámokat. Niki, Csilla néni és én a hatost kaptuk. Ugyanis mi együtt öltöztünk be. Fekete István Tüskevár című regényének szereplői voltunk. Csilla néni Matula, Niki Katica, a vízfordó lány volt, én pedig Bütyöknek öltöztem. Bemutatkoztunk.

Utána jöttek a táncok és a játékok. A csoki evő versenyen a Matyi, az ivóversenyen a Julcsi nyert. Aztán következett a fánkevő verseny, ahol bekötött szemmel és hátrakulcsolt kézzel kellett enni. Ezt én nyertem meg és a közös versenyt is a mi csapatunk nyerte meg.

Gyorsan vége lett ennek a délutá-nak, alig várom már a következő far-sangot.

Zsobrák Ádám 3. osztály

Műsoros farsangi est

Farsang az iskolában

Minden osztály játékos produkcióval lépett fel a farsangon. Az első osztályosok most először szerepeltek az iskolánkban. Biztos nagyon izgultak. Ezzel a produkcióval mutatkoztak be az iskolánkban.

Utánuk mi következünk. A mi előadásunknak a címe az volt „Ha az álmod boltban árulnák”.

Arról szólt, hogy egy kis sünit a Sün Balázst kitűrték otthonról a testvérei és után pedig a saját házából is. Nagyon féltünk attól, hogy elrontunk valamit a műsor alatt.

A mi előadásunkat a harmadikosoké követte. Már nem emlékszem rá, hogy mi volt a címe, de nagyon tetszett az előadásuk.

A negyedikesek műsora volt a legjobb! Nagyon sokat nevettem rajta. Ők biztos nem izgultak, mert annyira jól adták elő a műsorukat. Miután mindenki szerepelt csapatostul futottunk a büfébe. Volt egy csomó süti, meg mindenféle édesség, szendvics. A büfézés után következett a buli. Nagyon jól éreztem magam. A buli csúcspontja a tombola volt. Nagyon boldog voltam, mert nyertem egy csomag üveggolyót.

Kilenc órakor mentünk haza, mert az anyukámék szerettek volna eljönni a bálba.

Nagyon jó volt a farsang, minden nagyon jól érezte magát.

Pereg Csenge 2. osztály

Az iskolai farsang

Március 4-én tartottuk az iskolával a nagy farsangot a kultúrházban. Idén ez már a második farsangi mulatságunk volt, mert februárban megtartottuk a napközis beöltöztös farsangot, ahol én ördög voltam. /Azt hiszem nem véletlenül./

Na de lássuk milyen volt ez az este. Mind a 4 osztály szerepelt. Először az 1. osztály lépett fel a színpadon. Az előadásuk a télről szólt. Az elsősök hibátlanul adták elő az első szereplésüket. Nagyon ügyesek voltak.

Azután mi másodikosok kerültünk sorra. A mi előadásunk címe az volt, hogy „Ha az álmod boltban árulnák”. Nagyon sokat próbáltunk erre a napra. Azt mondta Attila bácsi, hogy nagyon ügyesek voltunk. A közönségnek nagyon tetszett, mert nagyon megtapsoltak bennünket.

Utánunk következtek a harmadikosok. Az ő előadásuk egy varázskendőről szólt. A negyedikesek Janikovszki Éva írásait adták elő. Mindenki ügyes volt. A szüleink büszkék voltak ránk.

A fellépés után átöltöztünk és a Dancival táncoltunk. Ági nénivel vonatosat játszottunk. Megfogtuk egymás vállát, körbe jártunk közben táncoltunk.

8 óra körül húzták ki a tombolát. Nagyon sok ajándék volt. Én egy tevét nyertem, a Marci pedig kis autókat és egy dínót.

Nagyon jól éreztük magunkat, de sajnos haza kellett mennünk, mert a felnőttek bálja következett.

Dénes Flóra 2. osztály

Ez történt az óvodában

AZ ÓVODAI FARSANGOLÁS

Február 24-én jelmezes felvonulás volt az óvodában. Negyed órás zenés műsorban a gyerekek bemutatták jelmezeiket, majd vidám, táncos játékok következtek.

A lányok főként hosszú szoknyát vettek fel, fátylat vagy koronát raktak a fejükre és királylányként vagy tündéreként mutatkoztak be. A fiúk inkább kedvenc mesehősök vagy állatok szerepébe bújtak az óvó nénikkel és a dajka nénikkel együtt. A farsang jó hangulatára az elmaradhatatlan bohóc ügyelt. Doktor néni is volt közöttünk, nehogy valaki rosszul érezze magát.

A vidám játékok után a szülőkkel együtt az udvarra vonultunk, ahol már hagyományként elégettük a telet űző kiskebátot.

ZELK ZOLTÁN SZAVALÓ-ÉS MESEMONDÓ VERSENY

2006. április 8-án Mezőcsokonyán szavaló- és mesemondó verseny került megrendezésre. Óvodánkban hat kisgyerek indult: Layton Sandra, Layton Viktória, Peiker Gabriella, Hamlin Dorothy, Gombos Lili és Lengyel Kristóf.

A zsűri elnöke Hunyadkürti György volt, a Csiky Gergely Színház egyik ismert színésze. A gyermekeink bátran mondták el versüket a kb. 100 fős néző közönség előtt. Jutalmul egy mesekönyvet és oklevelet kaptak.

A második félév programjai az óvodában

Január 30. A középső-nagycsoportosok ellátogattak a Csiky Gergely Szín-

házba, ahol az Emil és a detektívek című darabot nézték meg.

Február 6. Félévi szülői értekezletet tartottunk.

Február 24. Farsangoltunk a csoportban.

Április 8. Versmondó versenyen vettek részt az óvodások.

Április 11. Délelőtt tojást festettünk a szülőkkel együtt.

Április 27. A Léghajó Színtársulat látogat el hozzánk.

Május 5. Főnix bűvész érkezik az óvodába.

Május 8. Anyák napjára műsorral készülnek a gyerekek.

Május 27. Évzáró rendezvény a kultúrházban.

Május 31. Kirándulni megyünk Budapestre.

Június 9. Ballagás a nagycsoportban.

2006. május 27-én 16 órai kezdettel évzáró rendezvényt tartunk a kultúrházban.

Programjaink:

- óvodások bemutatkozó műsora
- Flamingó táncgyűttes fellépése
- citerások fellépése
- néptánc csoport bemutatkozása
- "Hangoló" zenés műsor

A műsort vacsorával egybekötött felnőtt bál követi.

Program

- nyitó tánc
- éjféli meglepetés
- tánc
- értékes ajándéktombolák

A zenét Huszárék adják!

Belépő: 2000 Ft/fő

(meleg vacsorával együtt)

Asztalfoglalás: A 320-654-es telefonszámon május 5-ig!

Minden érdeklődőt szeretettel várunk!

SZÍNHÁZBAN VOLTUNK

Nagyon vártuk a szerda kettő órát. Végre eljött és elindultunk a színházba.

Amikor odaértünk odaadtuk a kabátunkat a ruhatáros néninek, majd bementünk a terembe.

Egy kis várakozás után elkezdődött az előadás. A címe: Emil és a detektívek.

Az első rész arról szólt, hogy Emilnek ellopták a pénzét. Berlinben találkozott egy fiúval és jó barátok lettek. A

fiú barátai három különítményt állítottak föl, hogy így segítsenek megtalálni Emil pénzét. Mi, gyerekek voltunk a hármas különítmény.

A második részben kiderült, hogy a Kemény kalapos lopta el a pénzt, ezt sikerült rábizonyítani és vissza kellett adnia.

Nagyon tanulságos volt az előadás, nagyon jól éreztem magam.

Takács Nikolett 3. osztály

Somogyesztiben szerepeltünk

Szombat délután az önkormányzati parkolóból indultunk szerepelni. Odafele hosszú volt az út.

Mikor odaértünk, bementünk az öltözőbe, ahol finom pogácsát kaptunk. Aztán átgyalogoltunk a színpadhoz és az első sorba leültünk. Izgalommal vártuk a műsort, ami nem sokára el is kezdődött. A házikó című előadás volt az első. Mi a negyedik műsorszám voltunk. Jól sikerült szereplésünk. A szünetben kimentünk az udvarra és jót játszottunk a focipályán. A második részben a Piroska és a farkas című mesét is láthattuk. Jókat derültünk a Hófehérke vicces előadásán. Aztán az eredményhirdetésig még játszottunk a többi gyerekkel.

Az előadásunkra ezüst minősítést kaptunk. Hazafelé jót beszélgettünk az autóban. Nagyon jól telt ez a nap.

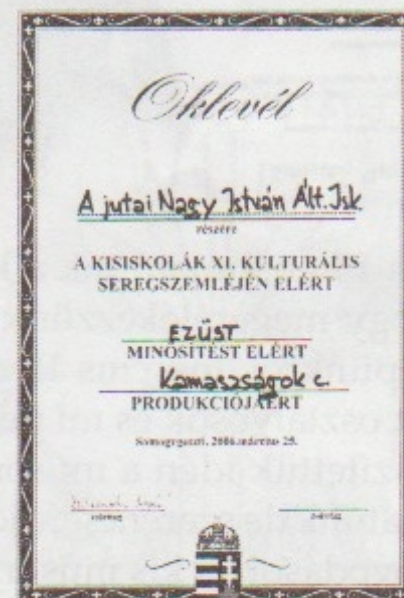
Funcs Tamás 4. osztály

Somogyesztiben voltunk

Szombat délután elindultunk Somogyesztibe. Szép volt a táj, és olyan úton mentünk, ahol az utat körülvette az erdő. Dombok voltak és szép fák.

Mikor odaértünk már nagyon izgultunk. Negyedikként szerepeltünk, a műsor első részében.

Szünetben játszottunk az udvaron. A második részben még négy műsorszám volt. Az egyik közülük vicces előadása volt a Hófehérkének. Ez nekünk is nagyon tetszett és éreztük, hogy ők biztos aranyat kapnak. A zsűrinek is tetszett, mert sokat nevettek.

Mi a műsorunkra ezüst minősítést kaptunk, emiatt kicsit csalódottak voltunk.

Hazafelé úton beszélgettünk és integgettünk a többi autónak. Itthon a család sokat kérdezősködött, hogy mi történt.

Béres Barna 4. osztály

Színjátészó-találkozó Nagyatádon

Elmentünk Nagyatádra a szerepünket előadni. Busszal mentünk. Az önkormányzat parkolójából indultunk. Láttunk tehenet, lovat, és erdőt is. Játsoztunk és közben beszélgettünk. Nagyon jó volt az utazás.

Tíz órakor érkezünk Nagyatádra. Felöltöztünk a szereplős ruhánkba és utána elpróbáltuk a szerepünknek egyes részleteit. Először a nagyok kezdték a szereplést. Mi később léptünk a színpadra. A közönség tapsolva dicsért bennünket. Az én véleményem szerint jól szerepeltünk.

Ezután átöltöztünk, aztán megnéztük a többi csoportot. Élveztem az előadásokat.

Valamelyik érdekes volt, valamelyik unalmas. Szerintem a miénk volt a legjobb. Aztán ebédelni készülődünk. Lőrinc volt a felelős értünk, mert Attila bácsi elment a megbeszélő szobába. A színházban volt az ebéd. Hamburgert kaptunk ebédre. A hamburger a kedvenc életem. Ebéd után megnéztük a többi előadást. Összesen tizenöt produkciót láttam.

A rendezvény végén a zsűri elnöke beszédet mondott. Elmondta, hogy mindenki ügyes és okos volt.

Produkciónkra ezüst minősítést kaptunk. Nagyon boldog voltam.

Fél négykor indultunk haza és félt ótkor érkezünk meg.

Izgalmas volt a nap, ha lehetne még egyszer elmennék Nagyatádra.

Hamlin Matthew 2. osztály

Színjátészó-találkozó Nagyatádon

A Nagyatádi Színjátészó-találkozóra klassz, kényelmes kisbusszal mentünk. Nagyon élveztük az utat. Sok szép házat, érdekes építményeket figyelhattunk meg a kisbusz ablakából.

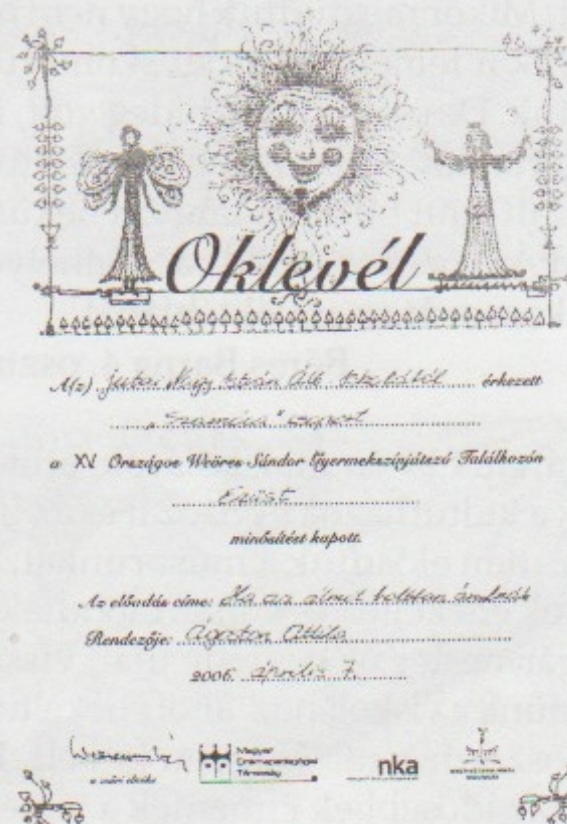
Miután kiszálltunk és kirakodtuk a táskáinkat, bementünk a magas házban található öltözőbe, hogy átvegyük szereplőruháinkat. Mielőtt sorra kerültünk volna, más érdekes műsorokat is láthattunk. Mi negyedikként szerepeltünk. Nagy volt a feszültség, izgultunk, féltünk, hogy elrontunk valamit. Végül is egészen jóra sikeredett műsorunk, megtapsoltak minket. Miután lementünk a színpadról, örültünk, hogy jól sikerült az előadásunk. Visszaültünk a helyünkre, és megnéztünk még egy-két előadást. A többiek is ügyesek voltak. Ezek után mentünk ebédelni. Alig vártuk, hogy ehessünk, mert a műsor alatt igencsak megéhezünk. Mindenkinek ízlett az ebéd, amely hamburger, banán és kóla volt.

Ezután sokat pihentünk. Elvégre is egy ilyen kiadós lakoma mindenkit kifáraszt. Megint mentünk műsorokat nézni. Miután megnéztük őket, elmehettünk táncolni egy tánctanárral.

Nagyon jól éreztük magunkat. Sajnos eljött az ideje a hazaindulásnak. Pedig még szívesen maradtunk volna egy kicsit.

Úgy gondolom, erre a napra még sokáig emlékszem majd.

Csizmadia László 2. osztály

MÁRCIUS 15.

Ezen a napon a magyar szabadságharc kezdetét ünnepeljük. Március 15-e jelképpé vált. Nemzetünk szabadságszeretétét, szabadság utáni vágyát fejezi ki.

Mi kíván a magyar nemzet.

Legyen béke, szabadság és egyetértés.

1. Először a mi szabadságunk, nemzeti szabadságunk.
2. Mindenki szabadságát, mindenki szabadságát.
3. Mindenki szabadságát, mindenki szabadságát.
4. Mindenki szabadságát, mindenki szabadságát.
5. Mindenki szabadságát, mindenki szabadságát.
6. Mindenki szabadságát, mindenki szabadságát.
7. Mindenki szabadságát, mindenki szabadságát.
8. Mindenki szabadságát, mindenki szabadságát.
9. Mindenki szabadságát, mindenki szabadságát.
10. Mindenki szabadságát, mindenki szabadságát.
11. Mindenki szabadságát, mindenki szabadságát.
12. Mindenki szabadságát, mindenki szabadságát.

Egyetértés, szabadság, testvériség!

Március 14-én átmentünk a kultúrházba, hogy megemlékezzünk Nemzeti ünnepünkről, március 15-éről. A harmadik osztályosok és mi negyedikeseink készítettük idén a műsort. Nagyon izgultunk de szerencsére jól sikerült. Az óvodások is kis műsorral készültek, nagyon aranyosak voltak. A Polgármester úr megköszönte műsorainkat és megemlékezett március 15-éről. Ezután visszamentünk az iskolához, ahol Ági néni és Attila bácsi megkoszorúzták az emléktáblát. A rossz idő miatt sajnos a temetőbe nem vihattuk ki a zászlókat, így visszamentünk tanulni.

Porcs Lőrinc 4. osztály

A kultúrházba tartottuk a megemlékezést, ahol a harmadikok és a mi általunk készített műsort hallgathatta meg a közönség. Először a Szózat, majd a Himnusz szólt, s csak utána mondtuk el verseinket. Utánunk az ovisok mondtak verset és énekeltek. A műsorok után a Polgármester úr beszélt. Mikor megtudtuk hogy nem mehettünk a temetőbe, kicsit szomorúak lettünk. De esett a hó és hideg volt, így megértettük. Az iskolánál elénekeltünk két dalt amit Lili néni tanított nekünk, majd Ági néni és Attila bácsi elhelyezte a koszorút az emléktáblánál.

Béres Barna 4. osztály

Március 14-én mi iskolások, átmentünk a kultúrházba. A Szózat és a Himnusz után előadtuk a műsorunkat. Az ovisok énekeltek és verset mondtak. A Polgármester úr beszéde után visszamentünk az iskolához, ahol énekeltek és koszorúztunk. Nagyon jó volt. Ezután az idősebbek kimentek a temetőbe és ott is elhelyeztek egy koszorút.

Mi sajnos nem mehettünk, mert esett a hó és sár volt. Így ünnepeltük meg március 15-ét.

Csima Ádám 4. osztály

Március 15-e egy olyan ünnep, melyen megemlékezünk azokról az emberekről, akik feláldozták életüket a hazáért. Jól felkészültünk az ünnepélyre, melyet egy borongós délelőtt tartottunk. A kultúrházban volt a megemlékezés. Először a Szózat csendült fel, mely mindenki szívébe melegséget hozott. Utána szép verseket szavaltunk el szeretett hőseink tiszteletére. Az ovisok is szép verseket mondtak. Mikor vége volt a műsornak Attila bácsi és Ági néni megkoszorúzták az emléktáblát, melyen Nagy István neve állt, aki megalapította a mi szeretett iskolánkat. A temetőbe nem mentünk, de ez nem volt olyan nagy baj, mert nagyon hideg volt. Csak az számított, hogy olyan emberekről emlékezhettünk meg, akik életüket adták hazájukért.

Stadler Márk 4. osztály

Az iskolában mindenki kapott zászlókat, amit magunkkal vittünk a kultúrházba. A harmadik, negyedik osztályosok műsorral készültek. Az ovisok énekeltek és egy kapitányos verset is mondtak. A temetőbe nem mentünk ki, de az iskolához visszamentünk koszorúzni és énekelni.

Kovács Lilla 1. osztály

Március 15-e ünnepnap volt, így az előtte lévő napon átmentünk a kultúrházba ahol különféle verseket mondtak a harmadik, negyedik osztályosok. Az óvodások műsora után beszélt a Polgármester bácsi, majd visszamentünk az iskolához koszorúzni. Szívesen kimentem volna a temetőbe, de nem lehetett, mert esett a hó. Így a Polgármester bácsi és az idősebbek vitték ki a temetőbe a koszorút és a kis papírzászlókat.

Sipos Ákos 2. osztály

Az iskolában sorakoztunk. Kiosztották a zászlókat, melyből mindenkinek kettő jutott. Nagyon izgultunk. A nagyok műsora után az ovisok is énekeltek. Ezután tudtuk meg, hogy mi nem megyünk ki a temetőbe, hanem koszorúzás után visszamegyünk az iskolába. Nagyon jó volt, mert a koszorúzásnál énekelhettünk. Ez volt az én első, iskolás, március 15-ém.

Gombos Luca 1. osztály

Március 15-ére szerepet tanultunk. A két utolsó próba jól sikerült. Próba után átmentünk a kultúrházba és előadtuk a műsort az óvodásoknak és a felnőtteknek. Nagyon izgultam hogy elrontom a szöveget. De szerencsére jól sikerült az előadás. Nem mentünk ki a temetőbe mert rossz idő volt, hanem átmentünk az iskola udvarra és elénekeltük a Kossuth Lajos azt izente és a Sej a mi lobogónkat című dalokat. Az ünnepély után visszamentünk az iskolába.

Ballér Bálint 3. osztály

Egy havas, keddi napon érkezett a március 15-ei ünnepély napja. Nagyon izgultunk, mert a mi osztályunk és a harmadik osztály készítette idén a műsort. Átmentünk a kultúrházba ahol megemlékeztünk Petőfiről és hős társairól. Fegyelmezettek voltunk, a Szózat és a Himnusz alatt is fegyelmezetten álltunk. Utána mi iskolások átmentünk az emléktáblához, amit a felnőttek megkoszorúztak.

Horváth Júlia 4. osztály

Március 15-e előtti nap emlékeztünk meg a hősekről, akik életüket adták a hazáért. Elmondtuk verseinket a kultúrházban, majd megkoszorúztuk az emléktáblát. A temetőbe a rossz idő miatt nem mehettünk, hanem visszamentünk az iskolába tanulni.

Funcs Tamás 4. osztály

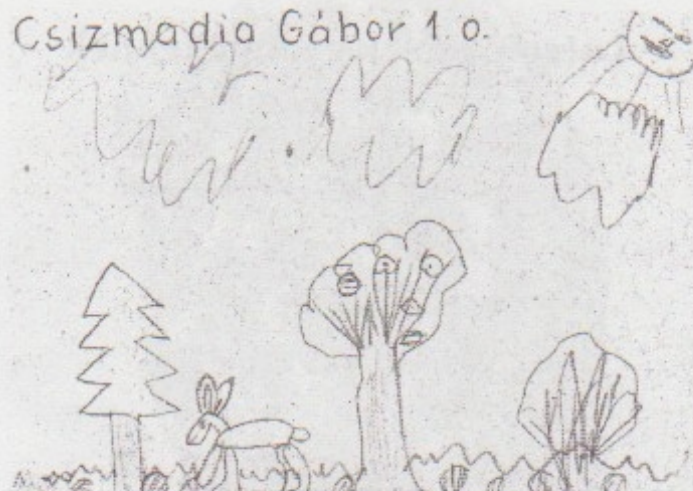

A tavasz képekben

Kovács Lilla 1.o.

Csizmadia Gábor 1.o.

Kovács Lilla 1.o.

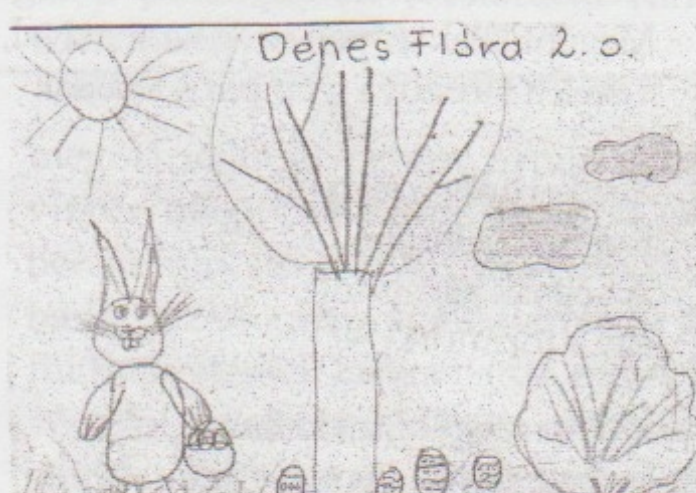
Sipos Ákos 2.o.

Hamlin Matthew 2.o.

Dénes Flóra 2.o.

Porcsa Vince 2.o.

Ballér Bálint 3.o.

Horváth Zsúlia 4.o.

Porcsa Lőrinc 4.o.

Zsobrák Ádám 3.o.

Ballér Bálint 3.o.

Porcsa Vince 2.o.

Gombos Luca 1.o.

Barna Dénes 3.o.

Itt a Húsvét

Kerek erdőn jártam
Kék ibolyát láttam.
El akart hervadni
Meg szabad-e locsolni?

Én kis kertész legény vagyok,
Rózsavízzel locsolkodok.
Úgy locsolom a lányokat,
Mint kertész a virágokat.

Kelj föl párnáidról, szép ibolyavirág;
Nézz ki az ablakon, milyen szép a világ!
Megöntözlek szépen az ég harmatával,
Teljék a tarisznya szép piros tojással!

Zöld erdőben jártam,
Két őzikét láttam.
Az egyik kacsintott,
Ide a forintot!

Korán reggel útra keltem,
Se nem ittam, se nem ettem.
Tarisznya húzza a vállam,
Térdig kopott már a lábam.
Bejártam a fél világot,
Láttam sok-sok szép virágot.
A legszebbre most találtam,
Hogy öntözzem, alig vártam.
Piros tojás, fehér nyuszi,
Locsolásért jár a puszi!

Ó, tavasszal újult ékes liliumok,
Öntözésre méltó gyönyörű virágok!
Már eljött az idő, hogy megújuljatok,
A Szentlélek Isten szálljon tireátok.
No, ti cimboráim, csuporra, vederre,
Adjuk meg a lánynak a tisztet reggelre!
Hanem egy szót szólok ezen szép leánynak,
Adjon egy pár hímest,
Szívemből kívánom, kegyelem magának!

Locsolóversek gyermekeknek

Én még kicsi vagyok,
Verset nem tudok.
Majd jönnek a nagyok,
Mondanak azok.

Fiataloknak

Rózsavizes húsvét napját jöttem ma kívánni,
Nem szeretnék a lányokra nagyon sokat várni!
Ez a pár csepp jó szagos víz úgy használ a lánynak,
Mint a réten a gyöngyharmat a nyíló virágnak.
Olyan lesz az arcuk tőle, mint a hamvas virág,
Örömkben együtt örül a megváltott világ.
Megváltónk is együtt örül az egész világgal,
Ajándékozunk meg hát egy hímes tojással!

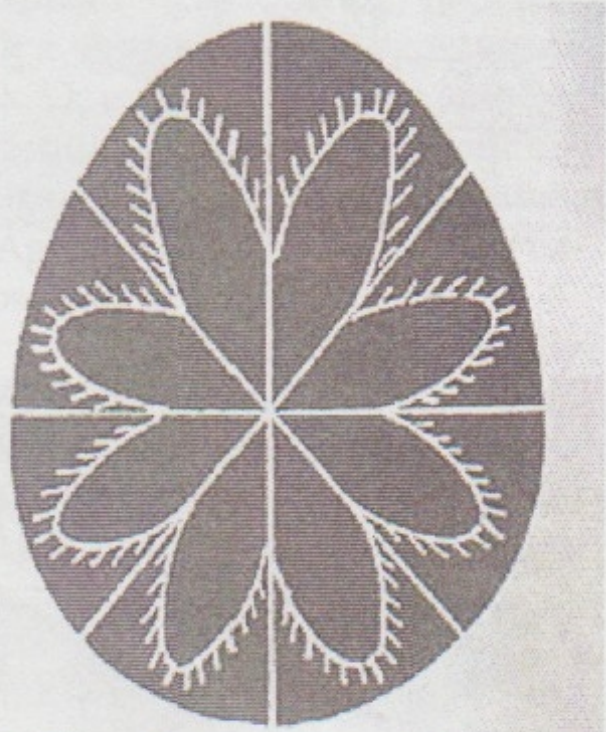
Jó reggelt, jó reggelt,
Kedves liliumszál,
Megöntözlek rózsavízzel,
Hogy ne hervadozzál.
Kerek erdőn jártam,
Piros tojást láttam,
Bárány húzta rengő kocsin,
Mindjárt ideszálltam.
Nesze hát rózsavíz,
Gyöngyöm, gyöngyvirágom.
Hol a tojás, piros tojás?
Tarisznyámba várom!

Ajtó mellett állok,
Piros tojást várok.
Ha nem adják párjával,
Elszökök a lányával!

Itt a húsvét, eljött végre,
A szép lányok öröme.
Mert a lányok szép virágok,
Illatos víz illik rájuk.
Kit húsvétkor nem locsolnak,
Hervadt virág lesz már holnap.
Ne fuss el hát, szép virágom,
Locsolásért csók jár, három!

NÉHÁNY TOJÁSFESTÉSI TECHNIKA

Levélrátétes

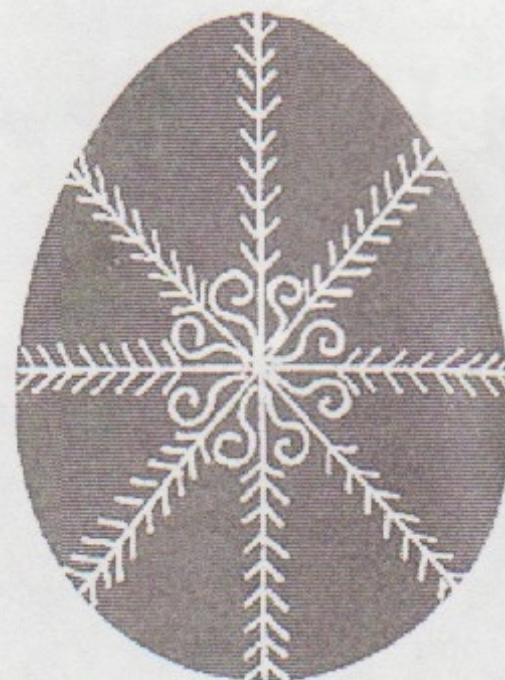
Gyűjteni kell apróbb, érdekes, szép formájú leveleket, ezeket a megtisztí-

tott tojások felületére vízzel rátapasztjuk. Belekötjük jó szorosan egy nejlonharisnya darabba, majd hagymahéjjal színezett festőlében megfestjük.

Írott tojások

Kellékek: kb. 5 cm vastag gyertyafestő levek, papírtörölőíróka, melynek házilag elkészítése egyszerű. Egy kifogyott reklám golyóstollat használjunk. A tollbetétből a fém hegyet kivéve a csöves vége felől gombostűvel benyúlva a kicsi golyót a hegyből ki kell lökni. Az így kapott csövecskét egy behasított, kb. 10 cm hosszú, ceruzavastagságú botba belekötjük vékony dróttal, és már kész is az íróka.

A munka menete:

A gyertya lángjába tartjuk az íróka hegyét, és átmelegítjük. Picit belenyomjuk a viaszba, és már írhatunk is. Által-

lában a két hosszanti és az „egyenlítői” főköröket rajzoljuk meg először. Aztán már csak a fantáziánkra és kez ügyességünkre van bízva a dolog. Ha kész a viaszolás, beletesszük a tojást a festőlébe. A kívánt szín elérése után a viaszt el kell távolítani. Ezt legegyszerűbben valami puha papírral lehet megoldani. A kész tojást óvatosan a láng fölé tatjuk, amíg a viasz megolvad, így könnyen le lehet törölni. Szalonnahéjjal, zsírral fényezzük.

Karcolás

Az egyszínűre megfestett tojásra éles késsel mintákat karcolunk. A

boltokban lehet tojásfestéket kapni, de természetes alapanyagból is készíthetünk festőlét. Festőmályva virágok szárított szirmait a Herbária boltjaiban megvásárolhatjuk. A főzött lé piros lesz. Vereshagyma héja: A tömény, kihűlt főzettel barnáspiros tojásokat készíthetünk. Timsó hozzáadásával gyönyörű napsárga színt kapunk. A lilahagyma héja sötétbarnára fest. Sárga színt kapunk vadalmafa vagy kerti almafa fiatal ágából és rügyéből. Ehhez is kell timsó. Fekete bodza zöld bogyoiból szép zöld színt nyerhetünk Kék: Csillagvirág+ timsó.

Ha húsvét, akkor locsolkodás.

Ma már ennyit, vagy ennyit sem jelent sokaknak ez az ünnep. De ehhez az időszakhoz sok más szokás is kapcsolódik. A nagyhét idén március 24-én, virágvasárnapkal kezdődik. való bevonulására emlékezik a keresztény egyház.

A húsvéti fő étkezés ma Magyarországon szombat estére vagy vasárnap ebédre esik. Ez attól függ, hogy a helyi templomban mikor van a nagymise, na meg persze, hogy mikor ér rá a család... Hagyományosan azonban vasárnap délelőtt van a húsvéti nagymise, amire gondosan előkészített, kendővel letakart kosárral mentek a hívok. Húsvéti sonkát, bárányt, kalácsot, tojást és bort vittek megszenteltetni a templomba. A pap megáldotta az ételeket, ez a hagyomány még mindig él vidéken. A húsvéti bárány Jézust, mint áldozatot jelképezi, a bor pedig Krisztus véré. A tojás az újjászületés jelképe. Ahogyan a tojásból új élet születik, úgy hoz Jézus is új életet. A tojás a családi összetartást is jelképezi.

Ekkor az emberek ruhájukat és lombos ágakat terítettek a Megváltó elé az útra, ma ennek emlékére barkát szentelnek a templomokban. De a barkavirág mást is jelképez. Ahogyan véget ér

a böjti időszak, úgy ér véget a tél is. A húsvét egyben az újjászülető természetnek is az ünnepe. Az újjászületésig azonban még hátravan néhány nap.

Nagyhét csütörtöke Jézus szenvedésének a kezdete. Elhallgatnak a harangok is, felkészülnek a következő napra, Krisztus kereszthalálának napjára.

A hagyomány szerint a fiatalok nagypénteken hajnalban a patakra mentek

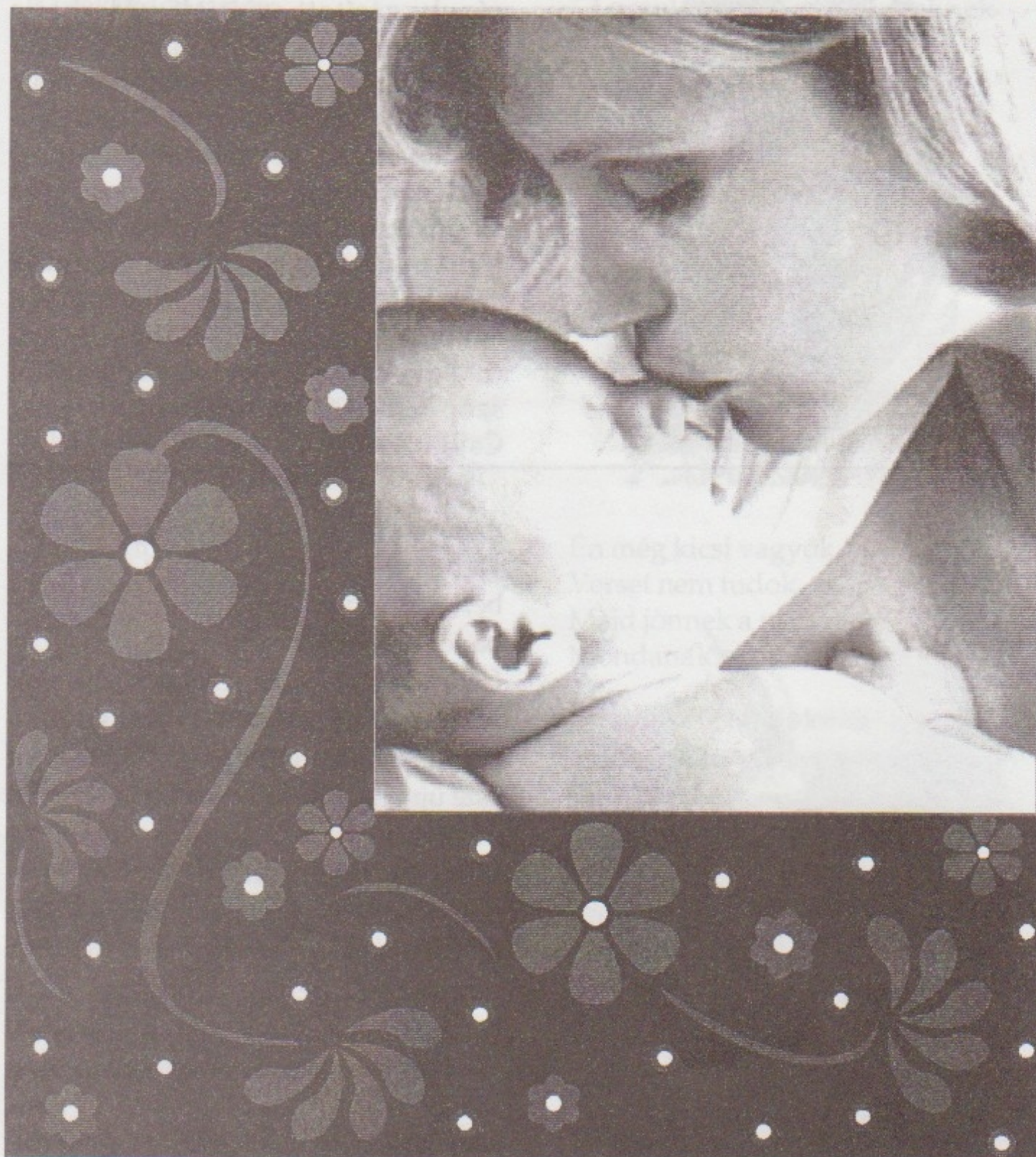
megmártózni. Aki ezen a napon folyóvízben megmosakodott, az egész évben szerencsés lett. Viszont nem szabadott ezen a napon állattartással és földműveléssel kapcsolatos munkát végezni, nem szítottak tüzet és nem sütöttek kenyeret sem. Aztán szombat este újra megszólalhatnak a harangok, megszentelik a tüzet és a vizet. Úgy tartották, hogy akit az "új vízzel" keresztelnek meg, az egész életében szerencsés lesz. Ezért kapcsolódik még mindig sok helyen a nagyszombati szertartásba a keresztelés szertartása. Húsvét vasárnapján is szerepe van a víznek. Aki a mosdóvízbe piros tojást tett, az egész évben egészséges maradt.

Aki a mosdóvizébe piros tojást tett, az egész évben egészséges maradt.

És csak ezután következik húsvéthétfő, amikor a locsolkodással természet és újjászületik.

Anyák napja

Az édesanya minden gyermek és felnőtt szívében különleges helyet foglal el. Ő az, akihez örömkben, bánatunkban először fordulunk, ő az, aki számára mindig mi, a gyerekei vagyunk a legfontosabbak. Jelenléte, munkája életünk része. Gyakran észre sem vesszük, mennyit fárad, hogy az asztalon legyen kedvenc süteményünk, hogy mindig legyen tiszta ru-

hánk, meleg, biztonságot jelentő otthonunk. Számára mindez természetes, annyit kér csupán, hogy legyünk jó gyerekei.

A gyerekeket is, és a felnőtteket is egész évben elfoglalják a hétköznapi feladatai, örömei, bánatai. Néha nem sikerül jól lennünk, néha bánatot okozunk, néha nagy örömet. Előfordul, hogy elfelejtünk valamit, lehet, hogy fontos dolgokat is. Minden évben van azonban egy nap, amiről sosem feledkezünk meg. Ez május első vasárnapja, ekkor köszöntjük az Édesanyákat.

Ez az ünnep nagyon régi, már az ókori Görögországban is tartottak tavaszi ünnepségeket az anyák tiszteletére. Akkoriban az istenek anyjának, Rheának adóztak tisztelettel. A történelem során később is mindig volt egy olyan nap, vagy ünnep, amikor az anyákat is köszöntötték. A kereszténység elterjedésével az anyaszentegyház tisztelete került előtérbe, mivel ez adja az életet és véd meg minden ártalomtól. Az idő folyamán az egyházi ün-

nep egybefonódott az anyák napja megünneplésével.

A philadelphiai Anna Jarvis nevéhez fűződik az anyák napjának hivatalos ünnepévé tétele. 1914-ben lett az Egyesült Államokban nemzeti ünnep, ott május második napján köszöntik az Édesanyákat. Ez az ünnep az első világháború után gyorsan népszerűvé vált Európában is, köszönhetően a virágkereskedők szervezeteinek, akik elsőként kezdték propagálni az akkor már Amerika szerte elterjedt ünnepet. Dániában, Törökországban, Belgiumban, Ausztráliában, Olaszországban és Finnországban az egyesült államokbeli hagyományoknak megfelelően május második vasárnapjára tették az anyák ünnepét.

Magyarországon az ünnepet a Magyar Ifjúsági Vöröskereszt honosította meg. Az első anyák napi köszöntést 1925-ben szervezték meg, majd három évvel később egy miniszteri rendelet a hivatalos iskolai ünnepélyek közé sorolta ezt a napot.

Móra Ferenc

Anyának

Álmomban az éjszaka
aranykertben jártam.
Aranykertben aranyfán
aranyrigót láttam.
Aranyrigó énekét
a szívembe zártam.
Ahány levél lengedez
szélringatta ágon,
ahány harmatcsepp ragyog
fűszálon, virágon
Édesanyám, fejedre
annyi áldás szálljon.

Ajándékok Anyák napjára

Rajz

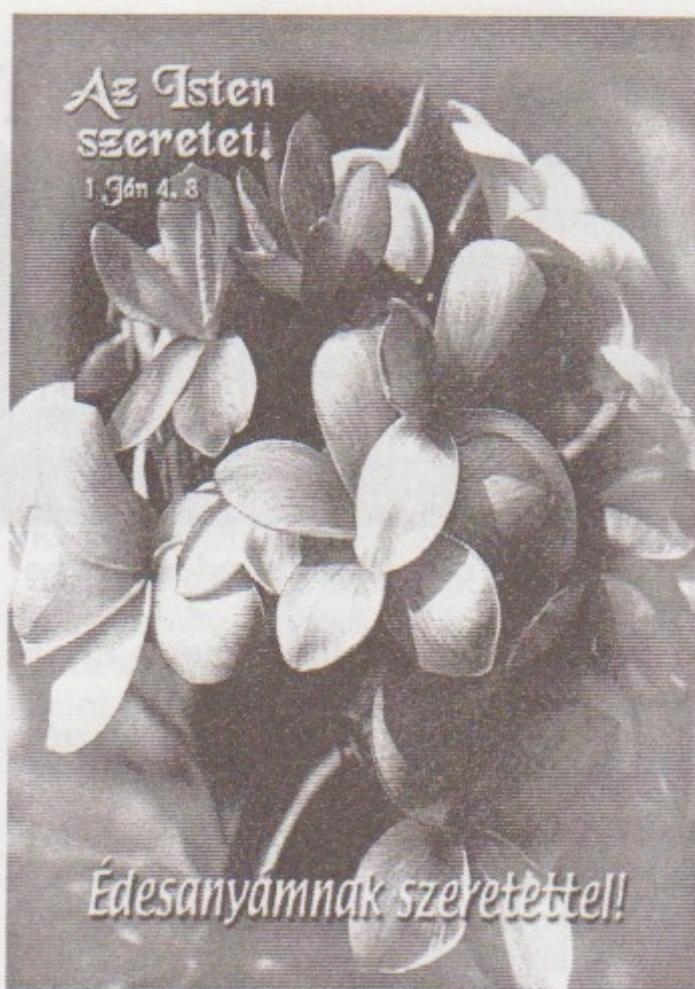
A legegyszerűbb és a legjobb ajándék a saját kezűleg készített rajz vagy festmény. Apukákat is megkérhetitek, hogy segítsen bekeretezni, így mindjárt falra is kerülhet. Rajzolhatok virágot, lerajzolhatjátok magatokat, vagy az egész családot. Készíthettek saját fényképekkel díszített ajándékot is anyukátoknak. Biztosan tetszeni fog neki egy olyan papírszív, amelyet ti vágtok ki egy nagy alakú papírlapból. A maradék papírból két kis téglalap alakú darabot ragasszatok úgy a szív közepére, mintha egy kis ablak két szárnya lenne. Ezután fessétek és díszítsétek kedvetek szerint a szívet, majd száradás után ragasszatok be a fényképet a közepére. Így ha a mama kinyitja az aprócska képet, mindig ott mosolyoghattok rá.

Gyurma

Készíthettek ember vagy állatfigurát, megpróbálkozhattok gyurmavázával és gyurmavirágokkal is. Van már olyan gyurma is, amit sütőben kiégetve, maradandóvá lehet tenni az ajándékotokat.

Nyaklánc-karkötő

Készíthettek ékszert is. Alapanyagnak választhattok gyurmát vagy apró száraztészta. Olyat válasszatok, ami a közepén lyukas, hogy fel lehessen fűz-

ni. Apró, a közepükben lyukas golyócskákat vagy virágokat készíthettek. Fessétek ki az elemeket, majd fűzzétek fel. Természetesen bármilyen apró figura alkalmas a felfűzésre. Lehetőleg damilra fűzzétek az alkotórészeket, mert ez nehezen szakad el. Figyeljete arra, hogy megfelelő hosszúságú legyen a lánc.

Anyák napján

Tavaszdodik, kis kertemben
kinyílik a tulipán.
Ragyognak a harmatcseppek
anyák napja hajnalán.

Kinyílt a bazsarózsa,
kék nefelejcs, tulipán
neked adom anyák napján,
Édes-kedves anyukám.

Nagyanyónak

Édes-kedves Nagyanyókám!
Anyák napja van ma!
Olyan jó, hogy anyukámnak
is van édesanyja.
Reggel mikor felébredtem
az jutott eszembe,
anyák napján legyen virág
mind a két kezembe.
Egyik csokrot neked szedtem,
Odakünn a réten,
Te is sokat fáradoztál
évek óta értem.
Kimostad a ruhácskámat,
fésültesd a hajamat,
jóságodat felsorolni
kevés lenne ez a nap.
Köszönöm, hogy olyan sokat
fáradoztál értem,
és hogy az és jó anyámat
felneveltéd nekem.

Édesanyámnak

Létay Lajos

Ha csak egy virág volna,
én azt is megkeresném,
ha csak egy csillag gyúlna,
fényét idevezetném.
Ha csak egy madár szólna,
megtanulnék a hangján.
Ami csak szép s jó volna
édesanyámnak adnám.

Meseíró verseny

A miki Általános Iskola ebben a tanévben is meseíró versenyt hirdetett. Két mesekezdet küldtek meg az iskoláknak, ezek folytatásával kellett egy történetet kerekíteni.

Minden osztályban voltak olyan gyerekek, akik tollat ragadtak. Nagy

örömünkre siker koronázta próbálkozásait, hiszen az április 12-én megrendezett díjátadó ünnepségen Gombos Luca, Marián Gábor, Dénes Flóra, Stanics Viktor, Funcs Tamás, Porcsa Lőrinc emléklapot és dicséretet kapott. Az első osztályosok közül

Török Ádám 1. helyezést, Csizmadia Gábor 3. helyezést ért el. A második osztályosok versenyében Csizmadia László hozta el az 1. díjat.

A harmadik osztályból Takács Nikolett 2. helyezést ért el.

Gratulálunk!

Egér Evelin és a pénzérme

Egér Evelin egy szikrázó júliusi napon egy virágokkal borított tisztáson heverészett és hallgatta a harangvirágok csilingelését, a százszorszépek susogását és arról álmodozott, hogy talál egy pénzérmét.

Ahogy így ábrándozott, azt veszi észre, hogy a csipkebokor tövében valami fénylik. Lám, lám, csak nem egy pénzérme? S láss csodát, tényleg az volt.

Mivel Evelin roppant telhetetlen és nagyravágyó volt, rögtön arra gondolt, vesz magának egy szép nagy házat.

Így is tett.

Híre ment a szerencsés egérlánynak az erdőben is. Felkerekedtek, mert mindenki meg szerette volna nézni takaros otthonát.

De Evelin senkit nem akart beengedni, még a barátait is elküldte.

Szenyor, a számár még számárral is megpróbált bekérkedni:

- Iáíáíáíáí!

A kis egérlány befogta a fülét és így válaszolt:

- Milyen borzalmas! Hiszen ezzel a lármával csak megijesztesz!

Jött Kakas Vilmos és kedvesen próbálkozott:

- Kikiri...kikiriki!

Evelin válasz nélkül otthagya.

Így folytatódott ez addig, amíg egy barátja sem maradt.

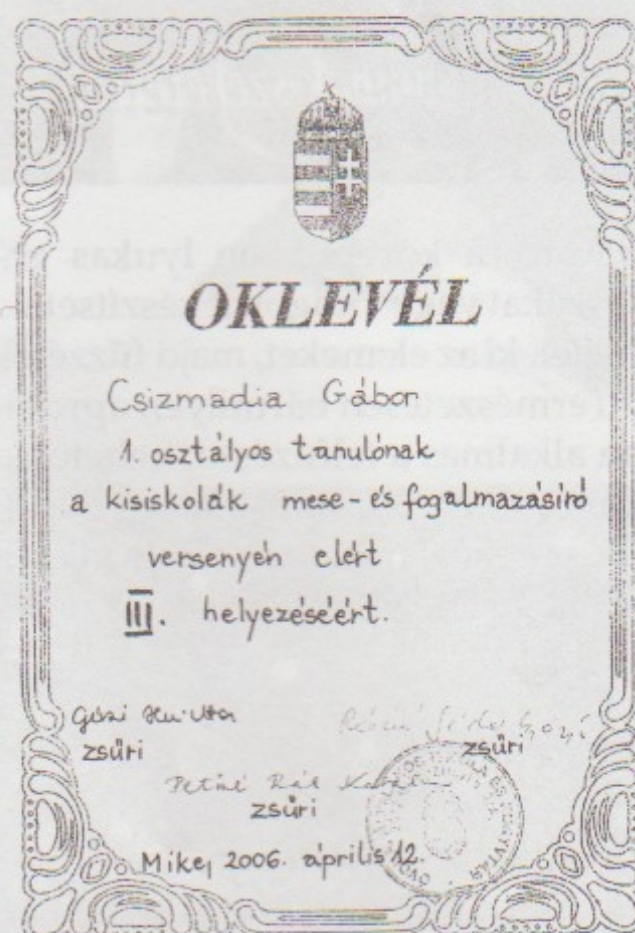
Nagyon elszégyelte magát.

- Ostoba voltam! - ismerte el. - Ha nem vagyok olyan öntelt, akkor mind itt lennének a barátaim.

Bátorságot merített és mindenkitől bocsánatot kért.

Barátai nagyon örültek, hogy Evelin újra a régi lett.

Takács Nikolett 3. osztály

Egér Evelin, a bőregér

Egér Evelin egy szép júliusi napon egy szép virággal borított tisztáson heverészett. Hallgatta a harangvirágok csilingelését, a százszorszépek susogását és arról álmodozott, hogy egy nagy, sajtokkal teli tálca hever előtte a földön.

Megnyalta szája szélét és lassan, de határozottan a tálca felé indult. Egyre jobban csorgott a nyála. Elképzelte, ahogy odarohan és... felébredt, mert zajt hallott. Az álom abbamaradt. Körültekintett, hogy megnézzé mi volt a zaj, ám csak a szél susogását hallotta.

„Anyá azt mondta, a Cin-Cin Rádió szerint zivatar várható. Nem baj!” - gondolta félálomban.

„A lustaság fél egészség, majd megpróbálok idejében felébredni.”

Ezzel visszaaludt. Most rémeset álmodott. Rémálmában egy csúf nagy macska üldözte őt és egyre közelebb jött. Már csak ujjhossznyi távolság kellett volna, hogy a macska elkapja, de valami a fejére esett, így Evelin egérutat nyert. Elbújt egy sötét, kamrához hasonló kis viskóban.

Rövid várakozás után meglátta a macska közeledő árnyékát. Úgy érezte ennyi, itt a vége, nincs tovább. A macska nyilván szagot fogott.

„Juj!!!” - visított Evelin és még beljebb húzódott a pókhálós sarokba. A macska

egyre közelített, és zöldes- sárga szemét Evelinre meresztette. Rekedtes nyávogást hallatott az éhes macskák módján, Evelinre emelte a mancsát... ám Evelinnel akkora csoda történt, melyet eddig elképzelni sem mert volna.

Szárnyai nőttek! Felröppent, az értetlenül nyávogó macskát faképnél hagyta és szállt, szállt ameddig szárnyacskáit bírta. Felszállt a felhők fölé. Láta a sok kis hárfán játszó, dalolászó angyalkát. Beállt közejük játszani, versenyrepült velük, amíg az orrára nem esett valami.

Egy vízcsepp! Evelin ismét a valóságban találta magát. Eleredt az eső. Evelin összekapkodta az összes holmiját és hazagyokezett. Anyukája otthon már halálra aggódta magát. Még mondta is: Jaj, Evelin! Most nézd, hogy bőrig áztál! Úgy nézel ki, mint a nagybácsid, Bőr Egér! Még jó hogy szárnyaid nem nőnek!”

Evelin ezt gondolta: „Soha többet nem leszek ilyen lusta! Az biztos! Becsszó! Ami pedig a szárnyakat illeti... Miért is ne lehetne?”

Csizmadia Gábor 1. osztály

Egér Evelin és Miki Nyuszi

Egér Evelin egy szikrázó júliusi napon egy szép virággal borított tisztáson heverészett. Hallgatta a harangvirágok csilingelését, a százszorszépek susogását és arról álmodozott, hogy van egy csodálatos képzeletbeli barátja: Miki Nyuszi

Ketten elmentek a játszótérre és boldogan játszottak. Csúszdázta, hintáztak, és nagyon jól érezték magukat.

Miki nyuszi a közelben lakott. Aznap ünnepelte a születésnapját és meghívta Evelint is magához.

Az egérke számított erre, ezért készült és ajándékot készített. A házban terített asztal várta őket. A nyuszi elfújta a gyertyát a tortán, és megköszönte a barátjától kapott ajándékot. Izgatottan bontotta fel a csomagot. Sárgarépát, salátát, zöldséget és egy gyönyörű kosarat kapott. A tortát jóízűen elfogyasztották.

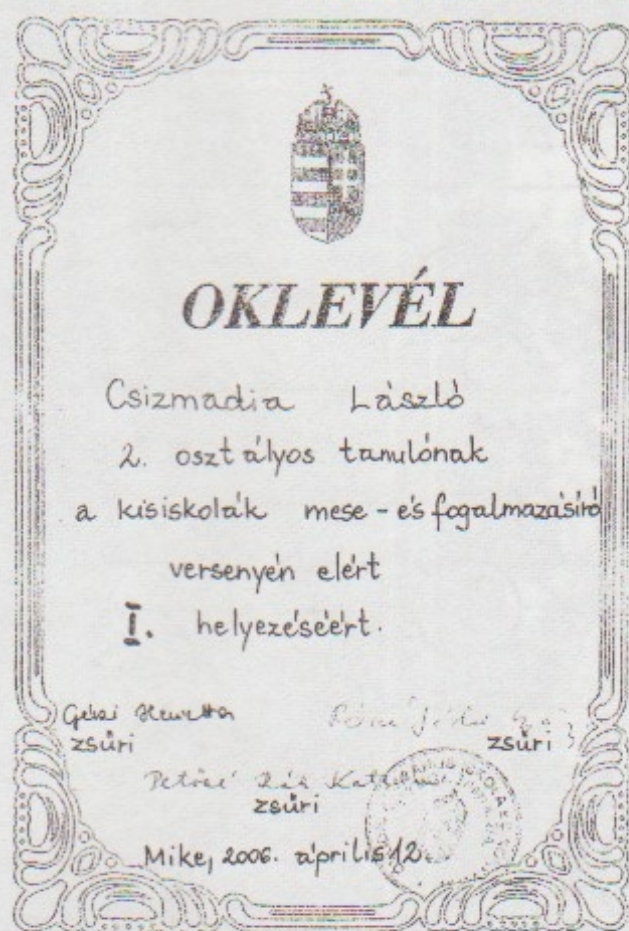
Egér Evelin észrevette, hogy szikrázóan süt a nap. Ismét kimentek játszani: pörgőcsigáztak. Amikor megunták, a közeli kis patakhöz siettek, és a tutajukon áteveztek a túlsó partra. A tutaj olyan nagy volt, lehetett rajta napozni. A parton még fociztak is. Evelin volt a kapus, Miki a csatár. A nyuszi 1 gólt rúgott.

Amikor esteledett, visszatutajoztak a túlsó partra. Elbúcsúztak egymástól, és még sötétedés előtt hazaértek.

Egér Evelin is lefeküdt a puha ágyába és elaludt. Amikor felébredt, a réten találta magát a harangvirágok és a százszorszépek között és rájött, hogy álom volt csak az egész. De csodálatos álom.

Itt a vége, fuss el véle: a kiséger és a nyuszi legyen a jutai elsősök vendége.

Török Ádám 1. osztály

Egér Evelin, a bőregér

Egér Evelin egy szép júliusi napon egy szép virággal borított tisztáson heverészett. Hallgatta a harangvirágok csilingelését, a százszorszépek susogását és arról álmodozott, hogy egy nagy, sajtokkal teli tálca hever előtte a földön.

Megnyalta szája szélét és lassan, de határozottan a tálca felé indult. Egyre jobban csorgott a nyála. Elképzelte, ahogy odarohan és... felébredt, mert zajt hallott. Az álom abbamaradt. Körültekintett, hogy megnézze mi volt a zaj, ám csak a szél susogását hallotta.

„Anyá azt mondta, a Cin-Cin Rádió szerint zivatar várható. Nem baj!” - gondolta félálomban.

„A lustaság fél egészség, majd megpróbálok idejében felébredni.”

Ezzel visszaaludt. Most rémeset álmodott. Rémálmában egy csúf nagy macska

üldözte őt és egyre közelebb jött. Már csak ujjhossznyi távolság kellett volna, hogy a macska elkapja, de valami a fejére esett, így Evelin egerutat nyert. Elbújt egy sötét, kamrához hasonló kis viskóban.

Rövid várakozás után meglátta a macska közeledő árnyékát. Úgy érezte ennyi, itt a vége, nincs tovább. A macska nyilván szagot fogott.

„Juj!!!” - visított Evelin és még beljebb húzódott a pókhálós sarokba. A macska egyre közelített, és zöldes-sárga szemeit Evelinre meresztette. Rekedtes nyávogást hallatott az éhes macskák módján, Evelinre emelte a mancsát... ám Evelinnel akora csoda történt, melyet eddig elképzelni sem mert volna.

Szárnyai nőttek! Felröppent, az értetlenül nyávogó macskát faképnél hagyta és szállt, szállt ameddig szárnyacskaí bírták. Felszállt a felhők fölé. Látta a sok kis hárán játszó, dalolászó angyalkát. Beállt közejük játszani, versenyrepült velük, amíg az orrára nem esett valami.

Egy vízcsepp! Evelin ismét a valóságban találta magát. Eleredt az eső. Evelin összekapkodta az összes holmiját és hazaigyekezett. Anyukája otthon már halálra aggódta magát. Még mondta is: Jaj, Evelin! Most nézd, hogy bőrig áztál! Úgy nézel ki, mint a nagybácsid, Bőr Egér! Még jó hogy szárnyaid nem nőnek!”

Evelin ezt gondolta: „Soha többet nem leszek ilyen lusta! Az biztos! Becsszó! Ami pedig a szárnyakat illeti... Miért is ne lehetne?”

Csizmadia Gábor 1. osztály

Egér Evelin és a sajtgyár

Egér Evelin egy szikrázó júliusi napon egy szép, virággal borított tisztáson heverészett.

Hallgatta a harangvirágok csilingelését, a százszorszépek suhogását és arról álmodozott, hogy sajtgyárat fog építeni.

Egyik barátjával Tommal elment a farmra, ahol éppen huszonkilenc tehén, egy bika és hat borjú volt.

Persze Evelinnak volt egy nagy öröksége, a rét. Itt közölte a marhákkal, hogy építenek egy sajtgyárat.

- Mi lesz a fizetségünk? - kérdezte az egyik tehén.

- Elmehtek a rétre és legelhettek, nem kell tápon élnetek.

- Éljen! - visszhangzott az egész farm.

- Előre! - mondta Evelin.

A sok tehén megindult a rét felé.

- Ó, jaj! - mondta Evelin - hogy építjük meg a gyárat?

- Azzal ne is törődj! Én tudom hogy kell téglát, cementet és palát készíteni. - mondta Tom.

- Akkor kezdődjön a munka!

A sürgés-forgásra felfigyelt az erdő hírmondója a szarka. El is híresztelte úton-útfélen. Aki csak ráért az erdőben, segített nekik. Olyan sok volt a munkáskéz, hogy nyár végére elkészült a sajtgyár.

A finom, tehéntejből készült első darab sajtot Evelinnak adták, de mielőtt megkóstolhatta volna, szörnyű dolog történt: felébredt ebből a szép álomból.

Amint rájött hogy ez nem igaz, elhatározta, hogy megvalósítja csakazértis.

Máris a szájában érezte a sajt ízét...

Porcsa Lőrinc 4. osztály

A barátság sajta

Egér Evelin egy szikrázó júliusi napon szép virággal borított tisztáson heverészett. Hallgatta a harangvirágok csilingelését, a százszorszépek susogását s arról álmodozott, hogy...

Milyen jó lenne, ha egy olyan sajtot találnék, ami soha nem fogy el! Ha beleharapnék egy nagyot és a harapás helyén visszanőne a sajt. Meghívnám az összes barátomat egy jóízű rágcsálásra.

Meghívnám Danci egeret, mert ő a legjobb barátom. Matthew egeret, akivel együtt cincogunk a zeneiskolában. Vera egeret, mert ő ha elesek segít felkelni.

Meghívnám Lackó egeret, aki szeret biciklizni. Vince egeret, aki jól tanul. Ákos egeret, mert jó várépítő. Alexa egeret sem hagynám otthon, mert ő nagyon szeret rajzolni, ezért megengedném, hogy kiszínezz a falamon lévő rajzokat. Csenge egeret is meghívnám, mert nagyon jó a kez ügyessége.

Attila bácsi egeret is meghívnám, mert sokat tanulunk tőle.

Épp itt tartottam az álmodozásban amikor arra ébredtem, hogy dörög az ég, de rájöttem, hogy csak a hasam korog.

Hiába, éhes egér sajttal álmodik.

Dénes Flóra 2. osztály

A hajótörés

Egy szép nyári napon elhatároztuk a barátainkkal, hogy hajózni megyünk. Az égen egyszer csak sok felhő jelent meg és nagy vihar támadt.

A hajónkat partra vetette egy óriási hullám. Barna és én elindultunk felfedezni a szigetet. Márk és Ádám fát gyűjtött és tüzet rakott. A sziget lakatlannak tűnt, de a domb tetején észrevettünk egy lezuhant repülőgépet. Fölmásztam a géphez, a pilótafülkében a rádiót kerestem. A rádió még működött, és én leadtam az SOS jelzést, hogy jöjjenek a segítségünkre.

Visszamentünk a társainkhoz, elmondtunk nekik a jó hírt, és lefeküdtünk aludni. Másnap reggel egy kígyó kúszott Ádám lába mellett, én fogtam a késem és a fejébe szúrtam. Majd nyársra húztuk és megsütöttük.

A távolban feltűnt egy hajó, ami a sziget felé közeledett. Mi fáklyákkal jeleztünk nekik, ők kikötöttek a szigeten. Felszálltunk a hajóra és a kapitány hazavitt bennünket.

A mai napig élénken emlékszem az ott eltöltött napokra.

Funcs Tamás 4. osztály

A nagy kaland

A Csendes-óceánon hajóztunk. Erik és Hunor voltak a társaim. Hatalmas viharba kerültünk. Egy óriási hullám feldöntötte a hajónkat és egy lakatlan szigetre sodort bennünket az ár.

A homokos tengerparton nagy rikácsolásra tértünk magunkhoz.

- Nézd Viktor, milyen sok papagáj! - mondta Erik.

- Szörnyű ez a lárma! - kiáltotta Hunor.

- De azért gyönyörűek a színes tollaikkal!

- Gyertek keressünk egy csendesebb helyet!

A sziget sűrű fáinak között vágtunk magunknak utat. Majd egy tisztásra értünk. Itt, az átélt izgalmak hatására, hamar elaludtunk. De az éhség gyorsan felébresztett minket.

A tisztás szélén a fákon ugráló lemurokat pillantottunk meg.

- Kövessük őket! - ajánlottam - hátha elvezetnek valami ennivalóhoz!

A lemurok egy újabb tisztáshoz vittek el bennünket, melynek az egyik vége banánfával volt tele. Csak miután jóllaktunk, vettük észre a már ismerős papagájokat a másik oldalon. Egy kút körül ültek.

Az egyik madár a kút vizére akart szállni, de hirtelen eltűnt.

- Varázskút! - kiáltottuk egyszerre és odarohantunk.

Abban a szempillantásban, ahogy a kút vizéhez ért a kezünk, mindannyian ott-hon találtuk magunkat.

Mindenhol jó, de legjobb otthon! A nagy kalandra pedig, a kúton velünk átjött papagáj emlékeztet bennünket. Őt Kalandnak neveztük el.

Stanics Viktor 3. osztály

Egér Evelin és a sajt

Egér Evelin egy szikrázó júliusi napon egy szép, virággal borított tisztáson heverészett.

Hallgatta a harangvirágok csilingelését, a százszorszépek susogását és arról álmodozott, hogy egy nagy, kerek sajtot kap ajándékba háziéger rokonaitól.

Ahogy így ábrándozott megállt előtte Egér Balázs, az unokatestvére.

Egy jókora csomag volt a kezében. Kibontotta Evelin a csomagot és alig akart hinni a szemének. Egy hatalmas illatos Parmezán sajt volt előtte.

Viszonzásképpen Egér Balásznak adott egy teli kosarat, amiben az erdőben talált finomságok voltak összeválogatva. A kosárban volt szamóca, áfonya, szeder, gomba, csipkebogyó és bodzabogyó.

Egér Balázs jobban örült a sok finomságnak, mint Evelin a sajtnak.

Egér Evelin álma valóra vált és egy hónapon keresztül sajtot evett éjjel-nappal.

Marián Gábor 1. osztály

Egér Evelin és az óriási finomságok országa

Egér Evelin egy szikrázó júliusi napon szép, virággal borított tisztáson heverészett.

Hallgatta a harangvirágok csilingelését, a százszorszépek susogását és arról álmodozott, hogy egy óriási, finom étellekkel teli kert veszi körül.

A hasát már dagadtra tömte, úgy nyúlt el. Tetszett neki ez az élet.

-Bár csak mindig ilyen kényelmesen heverészhetnék, ezen a helyen, és bár csak

sosem múlna el ez a gyönyörű álom!-gondolta.

Ám most jött még csak a java! Az ennivalók tengere kétszer akkorrá nőtt, mint eddig volt, és kétszer olyan nagyra nőtt minden szál répa, káposzta és sajt. Evelin megnyalta a szája szélét. Igaz hogy már degeszre ette magát, de még mindig korgott a gyomra. Így hát nekiesett az egyik óriási répának. Ropogott, recsegett a hatalmas répa, és szinte pillanatok alatt elfogyott. Evelin megsimogatta pociját, és támadást indított a többi zöldség ellen is. Végül megpillantotta a sor végén egy gigantikus oszlophoz hasonlító ínycsiklandozó lyukas sajtot. Olyan tökéletes volt, olyan nagy, és olyan jó illatú, hogy Evelin nem tudott ellenállni. Otthagytta a répáját, és elindult a sajt felé.

Lassan cammogott a nagy kerek hasával, de mégiscsak odaért. Újra megnyalta a szája szélét, és beleszimatolt a levegőbe. Becsukta a szemét. De mikor kinyitot-

ta, ó, mit látott? A hatalmas sajt eltűnt, mint a kámfor, és semmi nem maradt belőle. Egy morzsa sem. Visszatért a valóságba, a jól ismert régi tisztásra. Felállt és megsimogatta pocakját, amely csöppet sem tűnt olyan kereknek és feszülőnek, mint álmában.

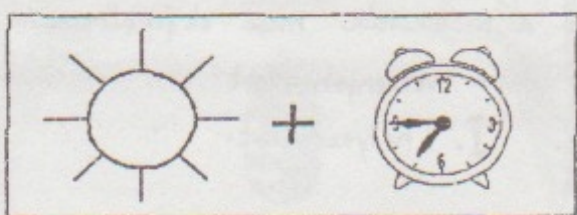
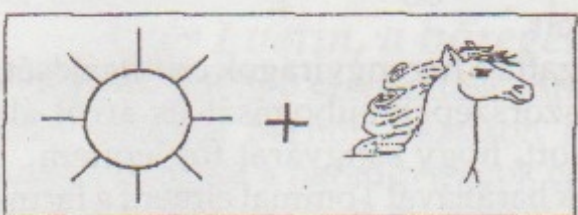
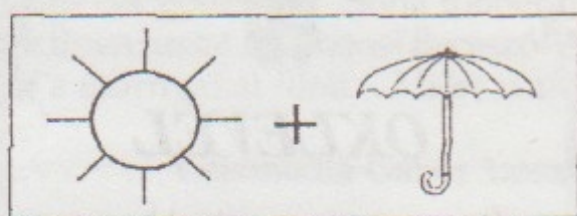
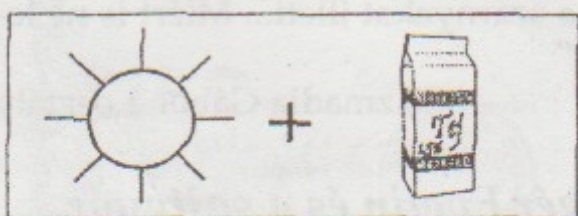
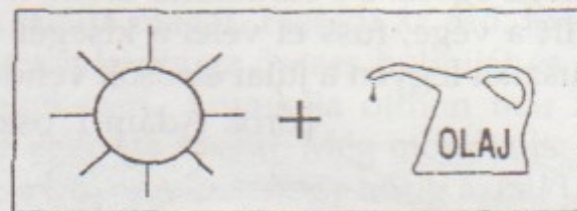
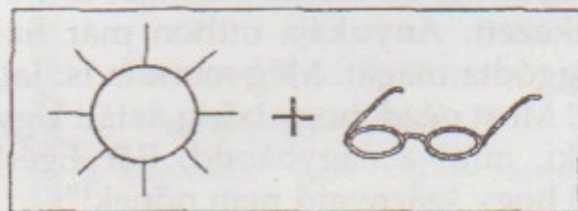
Most, így hogy belegondolt, tényleg nagyon éhes már. Dél felé járhat az idő.

Felkorgott a pocak, és Evelin hazaindult. Cirógatta a lábát a hosszú füves rét, a nap sütötte az arcát. Hamarosan hazért. Meglátta játszadozó testvéreit, és melléjük futott. Együtt játszottak egy darabig, de Evelin gondolatai egyre csak az ebéd körül forogtak. Amikor anyukájuk kiszólt: "Asztalhoz!", Evelin boldogan szaladt be elsőként az a szerény kis odúba, nyújtotta a tányérját és falatozgatta édesanyja finom főztjét.

- Akármilyen jól lakomázott álmában - gondolta, - a kerek világon nem akad olyan étel, ami az anyukájáén túlszsz.

Csizmadia László 2.osztály

Fejtsd meg a képrejtvényeket!

Hírharang

Az iskola hírei

- Február elsején színházban voltunk.

- A napközis farsangra február 22-én került sor.

- Március 4-én tartottuk hagyományos műsoros estünket, mely a szülők báljával folytatódott. A bál bevétele 140 000 Ft volt, melyet táborozásra fordítunk.

- Március 15-ére műsorral emlékeztünk, melynek keretében megkoszorúztuk Nagy István emléktábláját.

- Március 25-én részt vettünk Somogygesztiben a Kisiskolák Színjátzó Találkozóján, ahol a negyedik osztályosok műsora ezüst minősítést kapott.

- Áprilisban 9 első íratkozott be iskolánkba.

- Április 7-én a Weöres Sándor Gyermekszínház Találkozó Megyei Döntőjén Nagyatádon, a második osztályosok

sikeresen szerepeltek. Produkciójukat ezüst minősítéssel jutalmazták.

- Április 12-én Míkében a Meseíró verseny díjkiosztó ünnepségén vettünk részt.

- Május 4-én versekkel, dalokkal köszöntjük az édesanyákat és nagymamákat.

- Május 5-én részt veszünk Bárdudvarnokon a Kisiskolák Anyanyelvi Vételkedőjén.

- Májusban rendezzük meg a Kisiskolák Sport Találkozóját.

- Június első hetét a kaszói erdei táborban töltjük.

- Az utolsó tanítási nap június 15-e lesz.

- Stanics Viktor 3. osztályos tanuló április 29-én, a Niklán megrendezett Berzsenyi Dániel Területi Versmondó Versenyen 3. helyezést ért el. Gratulálunk!